



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De agonia, quam Christi anima perpessa est, Cap.5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

CONSIDERATIO II. 185

maximi & inexplicabilis tædij causa futura sunt, vt meum gaudium, cui pro vestri amore renuncio, in vobis sit, & gaudium vestrum plenum atque omnibus numeris absolutum sit. Propterea S. Ambrosius in hæc verba prorupit: *sequestrata*, inquit, *delectatione diuinitatis aterna, tædio meae infirmitatis afficitur: suscepit enim tristitiã meam, vt mihi lætitiã largiretur suam, & vestigijs nostris descendit vsq; ad mortis arumnã, vt nos reuocaret ad vitam.* Ex quo demum cõsidera, si eximia & singularis fuit S. Martini charitas, qui medietatem chlamydis suę pauperi tribuit, vt in illo Christum teget: infinitis partibus maiorem fuisse Christi Domini & liberatoris nostri charitatẽ, qui veste glorię & fœlicitatis semetipsum despoliauit, vt nos pauperes & miseros abundantia & plenitudine voluptatum & gaudiorum suorum vestiret: assumpta sibi veste humanitatis nostrę prorsus lacera, & ex infinitis miserijs & infirmitatibus contexta.

In Luc. 6.28

DE AGONIA QUAM CHRISTI
anima perpeffa est.

CAPVT V.

NON defunt qui dicant agoniam de qua Lucas scribit, quamque Christũ in horto preces ad Patrem fundentem, expertum

Luc. 22.

Agonia
quid sit.

Ius. 22. Luc.

peritum fuisse affirmat, his verbis; *Et factum in agonia prolixius orabat*; non differre à tribus internis animi cruciatibus iam explicatis, tristitia, timore, & tædio, quorum Matthæus & Marcus in suis Euangelij mentionem fecere: ac proinde aiunt idem esse *Agoniam* quod *Angorem*, quamuis prius illud multò significantius & expressius angoris & mœstitiæ Christi magnitudinem exprimat. Verumenimverò si consideremus S. Lucam Euangelium suum Græca lingua scripsisse, vti Hieronymus & alij asseuerant; ideoque verbo Græco in sua propria significatione usum fuisse, cum *Agonia*, secundum Græcos à vocabulo ἀγων quod Latine *Luctam* vel *certamen* significat, deriuetur: certò nobis persuadere debemus, per nomen *Agonia*, Euangelistam intelligere tormētum illud, quod anima Christi sensit ex ingenti & truculento certamine, quod maximè in horto sustinuit, inter partem inferiorem & superiorem: inter vitam & mortem: inter honorem & contumeliam: inter amorem & tormentum. Sic videtur intelligere & explicare hoc nomen *Agoniae* Nicolaus Liranus in postilla, vbi ait: *Erat enim ista agonia, reluctatio sensualitatis mortem horrentis, & rationis ipsam accipiatis quia virtute diuina qualibet pars permit-*

mittebatur agere & pati, quod erat sibi proprium.

Sequendo igitur hanc nominis *Agonia* expositionem, conabimur hoc capite ostendere, & ante oculos animæ contemplatiuæ ponere, quale fuerit duellum & certamen in Christo; attamen sine peccato: quale etiam illi tormentum fuerit, vtriusque partis insultibus resistere: motus ad eò differentes in animo sentire: & tam varijs obiectis & offendiculis non commoueri. Nemo tamen, quoniam prælij & certaminis vocabulis vtimur, existimet vnam partium in hoc certamine concurrentium vinci, altera manente victrice: quia diuina sapientia, sic omnia disposuit, & temperauit, vt & pugna esset iustissima vtrarumque partium, & tamen nulla succumberet, sed ambæ vincerent, sine manifesto argumēto amissionis victoriæ, cum ad nihil aliud certamen hoc crudelissimum pertinere vellet quam vt amori fatissaceret, qui varios modos & stratagemata quærebat, vt patiēdo fatiaretur.

Distribuemus verò luctam hanc pro maiori euidētia & perspicuitate in tres congressus vehementissimos & atrocissimos, quos Christi anima amore homi-

hominum prorsus incensa, fortissimè sustinuit, licet cum cruciatu & pœna ineffabili.

*DE PRIMO CONGRESSU
sanctissimæ Christi animæ, qui fuit
inter partem superiorem &
inferiorem.*

I. **C**ONSIDERA igitur, primum congressû fuisse partis superioris Christi, cum parte inferiore ac sensualitate, vel vt apertius dicam, spiritus cum carne, iuxta illud: *Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.* Incepit namque sensus suum facere officium, & grauiâ tormentâ quæ sibi parari intelligebat, horrere ac recusare, & modum quærere quo posset mortem crudelissimam & ignominiosissimam evitare: opponens se voluntati rationali & superiori, multis ijsque potentissimis armis.

Math. 26.

Quibus armis pars inferior Christi, rationi in primo congressu se opposuit.

I. **P**RIMA arma quibus rationem appetitus oppugnauit hæc fuere: Demonstrabat illi quam esset naturale omnibus creaturis niti ad conseruationem & perpetuitatem sui esse, & fugere illius destructionem, maximè per violentam mortem: conseruando totis viribus esse semel acceptum.

II. **S**ECUNDA fuerunt: Quod ostenderet illi dignitatem & excellentiam personæ Christi,